

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد



۲۰۲۶/۰۶/۲۶

ع . رشید

دالی : د نامتو افغان ستورمزلې تلیاتې ویاړ او پیرتم ته!

له خواجه نوره بیا ترمیره!



دمرسلې په لويديزه لمنه کې يې سترگې و غړولې، له سترگو غړيدو سره سم يې پلار په غور کې د آذان خوره ناره و زمرمه کړه:

- الله اکبر، الله اکبر....

بیرته يې دمور پر غيږ باندې کيښود، هغې هم په مينه مينه ورته و کتل اود الله دکلام مبارکه آيه : قل هو الله احد يې په ناروغه اکر سره پروويله پلار يې سره وغورید او ترخوله يې دا جمله راووته:

- هونوم به احد وي.... عبدالاحد ...

اوتنکی احد د سردې د ښکلي بند په څپو کې د شلگر پرسرله شنکي آسمان سره دميني پراحساس باندې د ژوند ماشومانه موسکاوي او ژاړوي دمورنۍ اوپلرنې ميني له نا زونوسره په نازاونياز سره وڅارلې....

د ښوونځي دروازه يې پلار پر مخ باندې پرانيستله... هلته يې تر جومات او ملا ورهغې خوا ته د ښونې اوبښونکي نوم تر غور شو... يوکوټې ته چې پرسريئ په درنه پښتولیکلي وو « لومړی ټولگي » ورننووت، يوه دنگ درشي والا سړي په غيږ کې ونيو، نوم يې تر وپوښتیده، چې ده زرځواب ورکړ:

- عبدالاحد... الف بی می هم په جومات کې زده کړې ...

د پاڼو شميره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې دليکنيزې بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په څير و لولئ

پرڅوکی یې کیناوه...
 بنوونکي پرتخته باندي وليکل :
 - خدای ، وطن اوواکمن ...
 بیا یې پوښتنه وکړه :
 - په تاسې کې څوک شته چې دغه درې ټکي ولولي؟
 احد لاس پورته کړ:
 - زه ... هو زه یم ...
 - آفرین ولوله ...
 - خدای ، وطن او پاچا ...
 - وا وا آفرین ... یو چکچک
 اوټولو لاسونه ورته کړپول...

(*)

احد له همدغې ورځې دیوه څیرک ماشوم په توگه دخپلوتولگیوالو په منځ کې وپیژندل شو.... غرمه چې کله دکورد انگر په دروازه راننوت خپله ټوله کیسه یې د پښو پرسر خپلې مور اوپلارته زر زر تیره کړه:

- ماته نن چکچکې وشوې... بنوونکي مې پرسر لاس راتیر کړ او څوځلې یې ماشا الله ما شالله...
 را ته وویله
 موریې په غبرکې ونیو، په دواړواننگویې بڼکل کړ او په مورنۍ مینې یې ورته وویل :

- سبا سهار چې مکتب ځې غوره ږوږې به درته پخه کړم ، بوره به هم درته په کې واچوم چې خوره شي

پلاریې پرسر لاس ورتیر کړ ، ورته وېي ویل :
 - نن مازدیگر دې د روسانو او افغانانو زده کونکو دوالبیال مچ ته بیایم وایې چې نن د روسانو په لوبغالي کې ډیره مهمه لوبه ده، له غزني او میري، سپندي، سلطان باغ اوخاني بابا ډیر ځوانان هلته راځي
 د روسانو او افغانانو دوالبیال لوبې ته

د روسانو دکلپ بیولوته احد هم سره وغورید تیارې ونیو، پلاریې هم خپل همبربایسکل ته باد ورکړ، لور مازدیگر یې له ځان سره د والیبالی لوبې ته روان کړ...

دسر دې بند روسانو جوړ کړی و، دلته اوس په سلگونو روسان اوسیدل ، بڼکلي پاڅه کورونه یې دلته په کې جوړ کړي وو، لوی سپورتي لوبغالی، لامبو ډنډونه، سینما اوان دخپلو ماشومانوله پاره یې یې د خپل هیواد په کچه بنوونځي او ورکتون هم درلودل...

ماشوم احد د لومړي ځل له پاره فلم هم ددغه جوړښت په سینما کې لیدلی و، د روسانو ژوند، دهیواد پرمختگ داډول فلمونه به یې کله کله د شاوخوا سیموخلکوته هم وربښودل... احد د نامتو روسي ستورمزي گاگارین فضا ته دتگ فلم هم دلته لیدلی و، هغه چې په څومره پرتم سره فضا ته ولاړ، هلته یې دده د ژوند او هڅو ورځنۍ بهیر اوان چې په څه پرتم سره له فضا بیرته ځمکې ته راستون شو او په څه ولولوسره یې هرکلی وشوی و داټول بهیرده دلته لیدلی و... په هغه ورځ چې کله دغه فلم پای ته رسیدلی و، پلاریې یوازې همدا یوه جمله تر غوږ ورتیره کړې وه :

-څوک چې ښه درس ووايي له هغه هم گاگارین جوړیدای شي...
 خوده په لنډه کې وریاده کړه :

- هغه زمور په ما ما خیلوکې هم یوپیلوبت شته، هغه ولي گاگارین نه شو ؟
 - کیدای شي هغه هم شي، خو زمور ملک ډیرغریب ملک دی، چیرته عزیزخان چیرته ملنگ عبدالرحمن ، چیري افغانستان او چیري تشیال (کیهان) ته رسیدنگ ...

خو احد بيا په موسكانه ژبه ورته كړه :
- داخل چې هغه پيلوټ ماما راغی ، زه به ورته ووايم چې زه غواړم افغان گانگا رين شم ...
پلاري په تنده بنگل كړي... له ځان سره يې خيال ته ورغله :
خوچي دا شني شولي رسيږي
ما به مرغی په ژړا ډيروژروينه ...
(**)

په هغه ورځ لوبه افغانانو له روسانو وگټله، ځكه چې دغزني نامتواليبالرانود سپندي عارف خان اود رشيدانوسرمعلم هاشم خان دواړه ډيرينه ولوبيدل...
له همدغه ماشومانه موسم څخه د كوچني احد سترگواو فكر د آسمانو چكرونه وهل اودا سوچ او هوډ ورسره و: افغان گانگارين ، مسلمان گانگارين اود مرسلې مور بچي عبدالاحد مومند گانگارين...
ماشوم احد دخپلو زده كړو يوه برخه د دنكي مرسلې په څنگ د تورو اوسپنوزآيو دكتارونو ترسيوري لاندې سرته ورسوله، په هغه ورځ چې ده دكابل په لوردخپلو زده كړو مزی غزاوه، په هغو شپوكي به دكلي دبڼخواونجونو په خولو كې دغه سندرې زمزمه انځوروه چې : **جنګی ژاري ... او وركي بيا كابل ته ځينه...**

احد درس ووايه،دپلارخبره يې لاهم په غوروكي خپل انگازه كول:
-خوك چې بڼه درس ووايي له هغه هم گانگارين جوړيدای شي...
احد خارج ته ولاړ، هوا باز شو، بېرته د خپل بڼوونكي د لومړي جملې « خدای ، وطن او واكمن » په مينه د هيواد د فضا د اتلو ساتونكو په ډله كې ودرېد... اوپه الوتنويي پيل وكړ، د غزني پرسرورغی، د محمود او سنایي په مزارويي لاسونه په دعا شول، پرمرسله ورغی او هلته يې په هوا كې دهغوزانو پرپلونو باندي الوتنې وكړې هغوی چې اوس له دغې فضا څخه مروړي شوي وي او پردغه لاره داڅوكاله شوي وو چې نه راتلي ځكه چې اوس د مرسلې پرسرد ستورو ننداره پيکه شوي وه ...
(***)

اوسفينه د بایکانورد سړي د بڼتي له زړه څخه د تودولمبو په پرتم كې هوا ته پورته شوه... احد د سلگونو هوا بانوله منځه دغې دندې ته د ډاكترنجيب په زمانه كې گمارل شوی و، كله يې چې له مورسره وروستی خدای پامانی كاوه، هغې څوڅولې دا ترغور ورتيره كړې وه چې :
- د الله كلام دې له ياده ونه وځي ...
ده په موسكانه څيره ځوا ب وركړ:
- ادي هغه خپله له لوړو لوړو آسمانو راغلی، له ډيرلوړاولورمقام څخه چې مور كله هم هلته نه شو رسيدای... زه ډيرليږي نه ځم ...
ادي يې وويل:
- تركومه ځايه چې ته ځي بايد درسره وي...
- سمه ده په سترگوبه يې يوسم...

اوتول افغانستان په هغو ورځوكي آسمان ته كتل... ځكه چې يو بچي يې د ناپايه فضا په زړه كې پورته تللی و، ټولو اوس همدا ويل چې هغه به اوس هره شيبه له هغولوړو څخه د دځمكې اود خپل سرلوړي هيواد ننداره كوي. اوله دغې خوا به خامخا دا هم اوري چې :
ته چې په بام باندي ولاړه وي تا چا ته كتل
ځلك زما په ننداره وو چې ما تا ته كتل

احد له خواجه نوره بيا ترميره پوري ورسيد، له هغه ځايه يې د ځمكې پرلور راوكتل ، چې څومره وړه اوبنگلي بڼكاریده، ځكه چې ځلك لاهم دلته په وړو وړو كارونو باندي بوخت وو، احد وليده

چې خلک پر پټو خزانو لکه ناخبره بناماران پراته دي، خو دوی هغه نه وینی اودخپلي هستی پردغه راز باندې نه پوهیږي ، ددې پرځای چې پر هغوباندې د برلاسي په خاطر خولې تويې کړي ، دوی جنگونه کوي اوځانونه دپوه اوبل پروینو تویولو باندې دوژونکو وسلوپه زور سرلوري بولي... کله یې چې یوځل د نړۍ د نندارې په ترڅ کې خپلې مورنۍ مځکې ته وکتل... ورته په سوچ کې شو:

- ای بڼکلي مځکې مورې ! څومره انسانان ستا په غیږه کې له لورې، له تندي، له جگړو له ځان ځانیو، څخه مري، یوشمیر ظالموچې کوم شورما شور هلته جوړکړی دی، پر هغه خویوازي زه او ته دیربڼه پوهیږو ...

ته له دغې لورې ته ما ته جنت غوندي آرامه بڼکاري، زه اوس پوه شوم چې مور په غلطه پر جنتونو پسي د آسمانو پر لور راگورو... دلته هیڅ هم نشته... مورې ! څومره ژړاوي، څومره ناخوالي چې ستا اوسیدونکو ستا په غیږه کې را منځ ته کړې دي، هغه ټولې له دغې لورې هیچا ته نه بڼکاري... ستاد نني شورماشور او دردونو آه اوفریاد دلته نه راځي...

آخ زما وطنه، زما دوطن مورې، تر هغې ورځې پورې چې زه پردغه خوا را روان وم، ستا په زړه څومره بې گناه ځوانان، بې گناه انسانان دهیڅ له پاره، د درواغو له پاره، د شیطان په لمسه ووژل شوي وو، اوستا اوبڼکې لاهم روانې وې ... زما زړه خو له همدې امله پرتاپسي را ختلی و... ځکه چې زه دهغوی د سرو وینو نښه يم چې ستاد لیونیو بچیانو دغه لوی جهالت ته ان دلته هم په ژړا سریم ... داچې زه به بیا ستا پر لمن باندې خپلې اوبڼکې پاکې کړم که نه ، خو ته باید زما د زړه غږ واوري چې :

ته پرما گرانه یې ، ما خپل سفر دشلگر له درانه خواجه نوره تر بیا تر روسي میره ستا ددعا په برکت ترسره کړ، ما له خپل « خدای ، وطن او واکمن » سره تل مینه درلوده او پر همدغه مینه به مرم مورې ، زما افغاني مځکې مورې ! ته پرما گرانه یې ، هو، ډیره ، ډیره ... تا دې خدای را ته لري، ځکه زه له تاسره دومره مینه او پرتا دومره باور لرم چې کله زه مړ هم شم ، ته اوستا تنکي اوله مرگ اومړیني په امن بچیان به پرما ویاړې او ما به کله هم له یاده ونه باسي ... ځکه پرما گرانه یې....

پای



اتل مومند

خالق رشید

ادمنتون کاناډا

د ۲۰۲۶ کاب د جون ۲۲

د پاڼو شمېره: له 4 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راوبولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هبله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مځکې په څیر و لولئ